

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ἐννατός

Συνδρομὴ ἑτήσια: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.— Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου 1880
1 Ἰανουαρίου ἐκαστοῦ ἔτους καὶ εἶναι ἑτήσια:— Γραφεῖον τῆς Διοικήσεως: Ὀδὸς Σταδίου, 6.

ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΗΣ
ΕΠΑΡΧΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤ. Ν. ΠΑΤΡΩΝ
ἐπὶ ἐπαναστάσεως.

[Ἐκ τῆς Συλλογῆς Παύλου Λάμπρου].

ΚΙΝΕΖΟΥ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΕΝ ΚΙΝΑΙ

Ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἰουλίου Βέρν. Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου
Συνέγραμ. ἐπὶ σελ. 49.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ΄

Ὁ Κιν-Φό, ἄγαμος πάντοτε καὶ πλάνης.

Τοιαύτη ἦτο νῦν ἡ θέσις τοῦ Κιν-Φό, μυριάκις σοβαρωτέρα ἢ ἄλλοτε ποτε. Οὕτω λοιπόν ὁ Βάγγ, καὶ τοὶ ὑποσχεθεῖς, ἤσθάνθη παραλυομένην τὴν θέλησίν του, προκειμένου νὰ φονεῦσῃ τὸν παλαιόν του μαθητήν. Οὐδὲν δὲ ἐγνώριζε περὶ μεταβολῆς τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τοῦ Κιν-Φό, καὶ ἐπεφόρτιζεν ἄλλον νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπόσχεσίν του· καὶ ποῖον ἄλλον! Φοβερόν Τάϊ-Πίγγ, ὅστις βεβαίως οὐδόλως ἤθελε διασπᾶσαι πρὸ ἀπλοῦ φόνου, οὕτινος μάλιστα οὐδ' ἐπρόκειτο καὶ νὰ ὑποστῇ τὴν ἐνοχλήν, ἀφοῦ τὸν ἀπῆλλασσεν αὐτῆς ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Κιν-Φό.

— Ἄ! ἐφώνησεν οὕτως κατὰ τὴν πρώτην τῆς ἀγανακτήσεώς του ὁρμήν· ἀρχίζω νὰ βαρύνωμαι αὐτὴν τὴν κατάστασιν.

Ὁ Κραϊγ καὶ ὁ Φράϋ ἔμαθον τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Βάγγ.

— Ἡ ἐπιστολὴ σας, ἠρώτησαν τὸν Κιν-Φό, δὲν ὀρίζει τὴν 25 Ἰουνίου ὡς τελευταίαν ἡμέραν τῆς προθεσμίας;

— Διόλου δυστυχῶς! ἀπήντησεν ἐκεῖνος. Ὁ Βάγγ ἔμελλε νὰ χρονολογήσῃ τὴν ἐπιστολήν μου κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μου! Τώρα ὁ Λάο-Σὲν οὕτως ἤμπορεῖ νὰ ἐνεργήσῃ ὅταν θέλῃ, διότι καμμία προθεσμία δὲν τὸν περιορίζει.

— Ὁ! παρετήρησαν οἱ Φράϋ-Κραϊγ, ἔχει συμφέρον ὅπως δήποτε νὰ κάμῃ ὅ,τι θὰ κάμῃ τὸ ταχύτερον.

— Διατί;

— Διὰ νὰ μὴ γείνη ἔκπτωτος τοῦ ἀσφαλίσθέντος κεφαλαίου.

Τὸ ἐπιχείρημα ἦτο ἀκαταμάχητον.

— Ἐξω, ἀπήντησεν ὁ Κιν-Φό. Ὅπως δήποτε πρέπει ν' ἀνακτήσω τὸ ταχύτερον τὴν ἐπιστολήν μου, ἔστω καὶ ἂν τὴν πληρώσω διὰ τῶν πεντήκοντα χιλιάδων ταλλήρων, τὰ ὅποια πρόκειται νὰ κερδήσῃ διὰ τοῦ θανάτου μου αὐτὸς ὁ Λάο-Σὲν.

— Σωστόν! εἶπεν ὁ Κραϊγ!

— Ἀλήθεια! προσέθηκεν ὁ Φράϋ.

— Ὁ! ἀναχωρήσω λοιπόν! Ὁ! εἶνε γνωστόν, ἐλπίζω, ποῦ μένει αὐτὸς ὁ Τάϊ-Πίγγ. Δὲν θὰ εἶνε καὶ αὐτὸς δυσεύρετος ὡς ὁ Βάγγ.

Οὕτω λαλῶν ὁ Κιν-Φό περιεπάτει τεταραγμένος ἄνω καὶ κάτω.

— Ἀναχωρῶ, προσέθηκε. Πηγαίνω εἰς ἀνεύρεσιν αὐτοῦ τοῦ Λάο-Σὲν. Σεῖς, κύριοι, πράξατε ὅ,τι ἀγαπᾶτε.

— Κύριε, ἀπήντησαν οἱ Φράϋ-Κραϊγ, τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκατονοῦτιδος ἀπειλοῦνται ὅσον ποτέ. Ὁ! παρεβαίναμεν λοιπόν τὸ καθήκον μας, ἂν σὰς ἀφήναμεν μόνον. Δὲν θὰ σὰς ἀφήσωμεν.

Οὐδὲ στιγμῆς ἔπετρέπετο ἀπόλεια. Ἀλλὰ πρὸ πάντων ἔπρεπε νὰ γνωσθῇ ἀκριβῶς τί ἦτο ὁ Λάο-Σὲν ἐκεῖνος, καὶ ποῦ διαίμενε. Τοῦτο δ' ἦτο εὐκόλον, διότι ὁ Λάο-Σὲν ἦτο πρόσωπον διδάσκημον.

Ὁ παλαιὸς οὗτος συνεπαναστάτης τοῦ Βάγγ εἶχεν ἀποσυρθῆ εἰς τὰ βόρεια τῆς Κίνας, πέραν τοῦ Μεγάλου Τείχους. Ἄν δὲ ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις δὲν εἶχεν ἔτι συνθηκολογήσει μετ' αὐτοῦ, ὡς μετὰ τῶν πλείστων ἄλλων ἐπαναστατῶν, οὐς δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ ὑποτάξῃ, τὸν ἀφινεν ὅμως ἐλεύθερον ἐπὶ τῆς χώρας ἐκείνης, τῆς κειμένης πέραν τῶν κινεζικῶν ὁρίων, ὅπου ὁ Λάο-Σὲν περιωρίζετο κατ' ἀνάγκην εἰς τὸ ταπεινότερον σχετικῶς ληστροικὸν ἐπιτήθειμα! Ὁ! τῇ ἀληθείᾳ ὁ Βάγγ εἶχεν ἐκλέξει τὸν προσήκοντα ἄνθρωπον, οὕτινος δὲν ἴθ' ἀνησῆχε βεβαίως τὴν συνείδησιν εἰς φόνος ἐπὶ πλέον ἢ ἕλαττον.